

миров и тия на Т. Г. Влайков — Веселин, Ив. Вазов, Мих. Георгиев, П. Ю. Тодоров, В. Друмев, Лор. Ювков, И. Блжсков и др.

П. Ю. Тодоров — Писма.

Lycée National de Toulouse. 15, X. 1896

Ти на pewno си получил веч моето писмо, писано посред величавата природа на Nernier, тжй щото излишно е повече да ти повтарям едно и сжщо нещо.

Вече един ден от как влезох в лицей; страх и ужас ме обвзе щом погледнах ония мрачни стжлбове, които са пред парлоара, но благодарение, че него именно ден получих и едно писмо от Г., което ми поразпиля мислите!

Тжзи година, всеки свжршващ риторико - филисофическия клас, в който сжм аз, ще бжде длжжен да напише по един етюд вжрху известно нещо в литературата, този етюд ще се прегледа и отпечати в отделна книга. Аз мислих и реших по преди да взема А. Мицкеевича, Л. Каравелова и Некрасова да ги разгледам като патриотически поети, но много работа; по сжщата причина се оставих и от Пушкина и Ламартина, които щех да разгледам като песимисти, та взех само „Надсона като поет и человек“ изписах му сжчиненията та ще видим какво ще стане. Цела година имам на разположение! Сега ще пиша на баща си да ми испрати: „История Славянской литературы.“ От моите другари твжрде редко се залавят да пишат по французка литература, всички вземат из чуждостранните!

Дойдоха ми всичките сжчинения на Зола, Молиера, Доде, Леметра, шик! .

Подир неколко време А. Константинов ще издаде едно друго свое сжчйнение. Сремнах се в София с него и с още неколко

За детски книги ще ти пратя, но потжрпи! Какво ти ста на сбирката? Не направляш зле да я издадеш.

Lycée National de Toulouse Decembr 1896

Вчера, след като прочетох разказа на Безродна, зашщото на Засодимски немах тжрпението, олових „Спокойствие духа“ и написах приложения тук разказ, който, да ли отговаря на целта или не, ще обсждиш сам.

Наченатото дело, като всеко ново, е в изобилие с грешки, които ти трябва да се постарает и исправиш.

Аз, като приятел вземам смелоста да ти направля неколко повжрхностни забележки.